

Conferința își propune să fie un forum științific interdisciplinar dedicat doctoranzilor care desfășoară cercetări teoretice și practice în teatru, cinematografie, media sau la intersecția acestor domenii de specializare cu abordări provenite din antropologie, filosofie, politologie, sociologie, literatură sau alte discipline umaniste. Scopul evenimentului este acela de a pune împreună cercetători aflați la începutul carierei academice, teoreticieni experimentați și profesori coordonatori, astfel încât dezbaterile asupra metodologiilor, tematicilor și rețelelor conceptuale actuale din cercetarea artelor spectacolului să devină posibilă și fertilă. Atât abordările de tip „practice as research”, cât și cele preponderent teoretice vor intra într-un dialog necesar, conferința fiind concepută ca o platformă dinamică care include paneluri, mese rotunde, precum și intervenții ale unor cercetători consacrați. Astfel, întâlnirea oferă o oportunitate pentru doctoranzii care doresc să își difuzeze rezultatele cercetării într-un context universitar care facilitează interacțiunea, schimburile profesionale și viitoarele colaborări.

Noi contribuții de istorie și teorie teatrală

Cercetări în pedagogia teatrală

Teatrul și noile tehnologii

Politica identității în performanță

Practicile colaborative în teatru și în performanță

Perspective asupra intermedialității

Cinema European

Artă video, experiment și eseu vizual

Art-house și cinema popular

Metodologii contemporane ale criticii de film

Genurile filmului documentar

Conferința națională a doctoranzilor în Teatru și Film.

Cercetare interdisciplinară și metodologii actuale

Universitatea Babeș-Bolyai
Facultatea de Teatru și Televiziune
12-13 octombrie 2017

Keynote speakers

Iulia Popovici

Cercetător independent /
Observator Cultural

Christian Ferencz-Flatz

Institute for Research in the
Humanities, Universitatea București
/ Arhivele Husserl, Universitatea
din Köln

PROGRAM

9.00 – 9.30	Deschiderea oficială
Panel 1	Moderator: Claudiu Turcuș
9.30 – 11.30	Alexandra Ioana Bandac , Universitatea de Arte George Enescu, Iași <i>Personajul beckettian – captiv al propriei realități scenice</i>
	Alexandra-Emma Pedestru , UBB <i>Critica de teatru în perioada stalinistă. Construcția și deconstrucția discursului critic</i>
	Silvia Dumitriu , Royal Central School of Speech and Drama, Londra <i>Teatrul postdramatic și teatralitatea</i>
	Gina Șerbănescu , UBB <i>Instituirea intersubiectivității prin intermediul dramaturgiei coregrafice și de ‘performance’</i>
11.30 – 12.00	Coffee Break
12.00 – 13.00	Iulia Popovici , Cercetător independent / Observator cultural <i>Poliția politică – istoric de artă și curator</i>
13.00 – 14.00	Prânz
Panel 2	Moderator: Daniel Iftene
14.00 – 15.45	Ion Indolean , UBB <i>Genul ‘Milicier’ în cinematografia regimului Ceaușescu</i>
	Ioan Buteanu , UBB <i>‘Survival movies’. O prezentare istorică</i>
	Cristina Pop-Tiron , UBB <i>Intermedialitate în performance-ul digital interactiv</i>
	Adrian Ganea , UBB <i>Corp și rețea</i>
15.45 – 16.00	Coffee Break
16.00 – 17.00	Christian Ferencz-Flatz , Universitatea București / Universitatea din Köln <i>Remedializarea remedializării. O interpretare la ‘Film pentru prieteni’ (2011)</i>
Panel 2	Moderator: Mihai Pedestru
17.00 – 18.45	Cosmin Matei , UBB <i>The Encounter - „Naractorul”</i>
	Petronela Ramona Iacobuțe , Universitatea de Arte George Enescu, Iași <i>Teatrul independent de provincie, act ratat?</i>
	Viorica Varga , UBB <i>Teatrul pentru bebeluși</i>
	Petrișor Cristian Diamantu , Universitatea de Arte George Enescu, Iași <i>Personajul, tehnică și/sau intuiție</i>
19.00 – 21.00	Cocktail

KEYNOTE SPEAKERS

Iulia Popovici

Cercetător independent / Observator cultural

Poliția politică – istoric de artă și curator

După deschiderea arhivelor organismelor de cenzură și cele ale fostei poliții politice din Europa de Est, o serie întreagă de exploatari culturale ale materialelor generate de aceste instituții ale dictaturilor comuniste – în general, prezentări, inclusiv festivaluri, fie de videouri de supraveghere, fie de filme create/produse de Stasi etc., sau expoziții de fotografii făcute de agenți de urmărire – au expus organele de represiune ca producători de artă. O altă direcție preferată de cercetare a fost și este analiza mecanismelor cenzurii și relația dintre cenzură și creatori ca intervenție directă a politicului în artă. În același timp, însă, rămâne încă puțin explorată măsura în care poliția politică, în primul rând, (în cazul României, nu doar cea comunistă, ci și predecesoarea ei interbelică, Siguranța), dar și instituția cenzurii, au contribuit activ la structurarea de conținut a domeniilor artistice, conservând, totodată, memoria practicilor interzise public ori supuse controlului politic.

Prezentarea se va concentra asupra potențialului unei arii de cercetare prea puțin ori deloc abordate, și anume, modul în care arhivele de urmărire și penale din perioada interbelică reprezintă o formă privilegiată, adeseori unică, de acces la practici artistice (performative, în cazul de față) marginale, oferind, pe de altă parte, un cadru de interpretare contextuală a direcțiilor, ideologiilor și producției perioadei, și au fost, adeseori, utilizate ca atare de regimul instalat în 1948.

Iulia Popovici este cercetător independent, critic și curator de arte performative. Scrie, în publicații din România, Europa și SUA, despre scena alternativă de arte performative din România și Europa de Est, practici documentare și noile moduri de producție în artele contemporane. Din 2011, este co-curator al Festivalului Temps d'Images, Cluj, și a curatoriilor evenimente de teatru și dans din România și Polonia. A editat volumele bilingve *Noi practici performative în Europa de Est/New Performing Arts Practices in Eastern Europe* (Cartier, Chișinău/FITS, Sibiu, 2014) și *Sfârșitul regiei, începutul creației colective în teatrul european/The End of Directing, The Beginning of Theatre-Making and Devising in European Theatre* (Tact, Cluj/FITS, Sibiu). Cea mai recentă publicație: *Elefantul din cameră. Ghid despre teatrul independent din România* (IDEA/ColectivA, Cluj, 2016).

Christian Ferencz-Flatz

Institute for Research in the Humanities, Universitatea București /

Arhivele Husserl, Universitatea din Köln

Remedializarea remedializării. O interpretare la 'Film pentru prieteni' (2011)

Remedializarea desemnează procesul prin care un mediu este preluat sau încorporat în cadrul unui alt mediu. O variantă a acestui proces o reprezintă „relocarea”, prin care o anumită experiență media este transpusă pe alte dispozitive și într-un alt context decât cel de origine. Pornind de la aceste două concepte curențe în teoriile media contemporane, voi încerca să analizez filmul experimental al lui Radu Jude din 2011, *Film pentru prieteni*, nu atât ca simplu „text” filmic, potrivit intențiilor lui, cât ca un nod, în care se intersectează, cu sau fără voia autorului, felurite procese de interferență între medii.

Christian Ferencz-Flatz este cercetător în filozofie la Institutul de Cercetare al Universității din București și bursier al Fundației Alexander von Humboldt la Arhivele Husserl ale Universității din Köln. Interesele sale de cercetare privesc fenomenologia clasică germană, teoria critică, filozofia istoriei, teoria filmului și teoriile asupra imaginii. Împreună cu Julian Hanich, a coordonat volumul *Studia Phaenomenologica XVI: Film and Phenomenology* (2016). Cele mai recente publicații: *Sehen Als-ob. Ästhetik und Pragmatik in Husserls Bildlehre* (Bautz, 2016), *Incursiuni fenomenologice în noul film românesc* (Tact, 2015). A publicat numeroase studii în reviste de specialitate internaționale (*Husserl Studies*, *Phänomenologische Forschungen*, *Research in Phenomenology*, *Continental Philosophy Review* ș.a.) și a realizat traduceri în limba română din Husserl, Heidegger, Benjamin, Kracauer și Adorno.

DOCTORANZI

Alexandra Ioana Bandac

Universitatea de Arte George Enescu, Iași

Personajul beckettian – captiv al propriei realități scenice

alexandra.bandac@gmail.com

Lucrarea își propune o explorare a personajului beckettian, de la contururile prezente în *Așteptându-l pe Godot*, *Sfârșit de partidă* sau *Ah, ce zile frumoase*, până la schematismul metaforic din piesele scurte ori din scenariile pentru radio și televiziune. Dincolo de esențializarea personajului până la epurarea aproape totală a existenței fizice a actorului (pe scenă ori în cadru), ni se pare incitantă o analiză a statutului ființei ficționale beckettienne, ce pare adesea captivă în propria realitate. Fie că există fizic (movila în care este îngropată Winnie, urnele din *Comedie* ori din *Final de partidă*), ori sunt sugerate, „corsetele” personajelor beckettienne reprezintă repere importante în deslușirea universului operei scriitorului irlandez. Personajele lui Beckett constituie o provocare pentru actor, căci nu sunt, uneori, entități coerente, fiind elemente disociate ale umanului, pe care slujitorul Thaliei trebuie să le înțeleagă și să le redea într-o interpretare comprehensivă. Astfel, se conturează un nou tip de joc, în care raționamentul realist-psihologic, precum și demersul de tip stanislavskian în forarea personajului, devin unelte inutile.

AIB este doctorandă la Universitatea de Arte George Enescu, Iași cu o teză despre Samuel Beckett. Este absolventă a secției Actorie a aceleiași universități, cu roluri multiple pe scenele teatrelor naționale și independente din România. De asemenea, a participat și susținut numeroase workshopuri de actorie și teatrologie.

Ioan Buteanu

Universitatea Babeș-Bolyai

'Survival movies'. O prezentare istorică

ibuteanu@yahoo.com

Lucrarea își propune să găsească o definiție de lucru a genului *survival* pornind de la aceea dată de Thomas Sobchack la sfârșitul anilor optzeci și modificând-o fundamental. Noua definiție cuprinde conceptul de *situație-limită*. În funcție de locul pe care *situația-limită* îl are în construcția unui film se stabilește apartenența sau neapartenența lui la genul *survival*. Așa-numitele 'disaster movies' sunt considerate în concepția mea drept o categorie de filme de supraviețuire. Secțiunea cea mai extinsă a lucrării constă în descrierea, ordonată cronologic, a unor filme din acest gen. Partea de încheiere va încerca să sintetizeze câteva tendințe care se pot desprinde din această prezentare istorică a unui tip de filme, printre care consider că se află un număr suficient de capodopere care să reclame recunoașterea genului *survival* ca unul de sine stătător, considerat ca distinct față de categoria, și așa mult prea vastă, a filmului de aventură.

IB a absolvit litere și teologie pastorală (UBB), are un masterat in English Education (University of Pittsburg). Din 2016 este doctorand în cinematografie și media, avându-l drept coordonator pe Prof. Univ. Dr. Doru Pop.

Petrișor Cristian Diamantu

Universitatea de Arte George Enescu, Iași

Asistentul universitar în pedagogia teatrală

petrisordiamantu@gmail.com

Prin felul în care reușește să influențeze conștiința individului (atât a actorului, dar și pe cea a spectatorului), arta actorului rămâne un proces complex învăluit de multiple variabile. De cele mai multe ori, intuiția actorului are un rol primordial în definirea și, mai apoi, în împlinirea unui personaj. În același timp, tehnica rămâne acea parte a educației actoricești despre care se spune că trebuie uitată de îndată ce a fost înțeleasă. La jumătatea drumului dintre tehnică și intuiție se regăsește oare acea *putere a actorului* cu ajutorul căreia se naște uneori senzația că este simplu să compui și să prezinti caractere? Un moment scenic este irepetabil iar ținta actorului se transformă permanent apelând la imaginația activă care îl ajută pe artist să îndeplinească obiectivul global al personajului de la intrarea în scenă și până la final. Prezentarea este centrată pe utilizarea metodelor ca și element de sprijin pentru actori pe drumul lor către personaj. Așadar, cei mai importanți teoreticieni din domeniul artei actorului, dar și modalitatea prin care actori renumiți (Stanislavski, Declan Donnellan, Ivana Chubuck) au înțeles și aplicat metodele lor ridică problema identității și valorii unui act artistic și reprezintă pentru mine o direcție de cercetare pe care doresc să o dezbat în cadrul unei astfel de conferințe.

PCD este absolvent al Universității din Craiova, Facultatea de Litere, Departamentul de Arte, secția Actorie (licență și masterat). Din 2015, doctorand în cadrul Universității de Arte George Enescu, Iași, îndrumător prof. univ. dr. Anca-Maria Rusu. Actor-colaborator cu teatre precum Teatrul pentru Copii și Tineret *Gong*, Sibiu; Teatrul de Artă Deva; Teatrul Mic Sibiu.

Alexandra-Emma Pedestru

Universitatea Babeș-Bolyai

Critica de teatru în perioada stalinistă. Construcția și deconstrucția discursului criticemma.alexandra.dima@gmail.com

Prin lucrarea *Critica de teatru în perioada stalinistă. Construcția și deconstrucția discursului critic* îmi propun să realizez o prezentare sintetică și o analiză ale efectelor instalării regimului stalinist în România – și, implicit, ale impunerii realismului socialist ca unică direcție estetică în artele spectacolului –, asupra discursurilor critice despre teatru. Desigur, cercetarea de față reprezintă o fază inițială în efortul meu de panoramare a tuturor etapelor traversate de actul critic în deceniile comuniste (ce se va constitui, ulterior, într-o teză de doctorat). În consecință, finalitatea lucrării constă, pe de-o parte, în stabilirea rolului, priorităților și obiectivelor asumate de critica dramatică în intervalul menționat, iar pe de alta în folosirea cronicilor și textelor despre teatru incluse în studiul meu pentru conturarea unei imagini cât mai fidele a artei teatrale la începutul anilor 1950. Mai mult, voi aborda problematica autorității cronicarului și a efectului produs de textele sale asupra producătorilor de teatru prin exemple culese din publicațiile vremii și prin studii de caz.

AEP este doctorandă în anul II la Școala doctorală în teatru și film a Universității Babeș-Bolyai, cu o teză despre critica dramatică în perioada comunistă (coordonator Prof. Univ. Dr. Miruna Runcan). A absolvit masteratul de *Arte performative și film* și studiile de licență în cadrul Facultății de Teatru și Televiziune din Cluj-Napoca.

Silvia Dumitriu

Royal Central School of Speech and Drama, Londra

Teatrul postdramatic și teatralitatea

silvia.dumitriu.theatre@gmail.com

Teatrul postdramatic reprezintă un fenomen relativ nou, caracterizat de o instabilitate fundamentală și o reformulare a relațiilor dintre elementele teatrului mimetic: text, actor, personaj, reprezentare, mesaj etc. Preocupat de o reformulare a situației teatrale și de o insolită semnificație în varianta ei 'naturală', reprezentată de mimesis, fenomenul postdramatic se dezvoltă în paralel cu un discurs critic care propune o resituare în relație cu problema semnificației - o reconsiderare a conceptelor de subiect, adevăr, text și rațiune, motivată de psihanaliză, antropologie și poststructuralism. Originată în discursul critic 'linguistic turn' și în schimbările paradigmatică dorite de artiști în perioada 1960-1970, noua problematică teatrală este recuperabilă prin analiza de tip deconstructiv. În mod particular, analiza va recupera participarea dorinței în construcția semnificației teatrale, precum și ideea c[, introducând corpul și scena în economia semnificației, noul teatru urmărește proiectul de a crea 'a movement which will directly touch the soul' (Deleuze 2014) Această prezentare încearcă să recupereze relațiile dintre momentul postdramatic și reformulările valorii teatrale, care este tradițional subordonată mimesisului. Prin intermediul unei interpretări de tip deconstructiv, prezentarea va recupera mimesisul ca idee prin care Artistotel compensează dar și instituie o secundaritate a teatrului în raport cu rațiunea.

SD este doctorand la Royal Central School of Speech and Drama, Londra. Titlul cercetării este *Teatrul postdramatic și deconstructia: O abordare anti-mimetică a dramaturgiei contemporane*. Silvia a prezentat lucrări la conferințe internaționale, anul acesta participând la conferința IFTR (International Federation of Theatre Researchers) în Rio și la conferința TAPRA (The Theatre and Performance Research Association) în Salford. Silvia este absolventă a secției de regie teatru UNATC și a masteratului de Playwriting UNATC. A tradus peste 15 piese din franceză și engleză, a regizat *Mici crime conjugale* de Eric Emmanuel Schmitt și *Zoo Story* de Edward Albee, a scris două piese de teatru *Mad About Love*, o *Commedia dell'Arte play for the 21st century* și *Cruel Games*, a farce about mental health and capitalism.

Adrian Ganea

Universitatea Babeș-Bolyai

Corp și rețea

adrianganeaxyz@gmail.com

Dacă tehnologia a încetat să mai aibă ca obiectiv principal depășirea condițiilor aspre ale naturii, către ce se îndreaptă acest efort continuu de a produce și optimiza noi tehnologii? În tentativa de a înțelege care sunt problemele care vor a fi rezolvate de aceste tehnologii, am să pornesc din locul de unde se nasc majoritatea inovațiilor, și anume industria de divertisment - 'entertainment'. Această industrie, extrem de nuanțată azi, își are rădăcinile

într-o formă de interacțiune socială. În momentul în care necesitățile de bază pentru supraviețuire nu mai reprezintă o problemă, care sunt noile priorități? Anumite tipare, de pildă din biologie, pot demonstra că supraviețuirea și progresul unei specii s-au datorat în principal relațiilor de simbioză, care duc inevitabil la un anumit mod de interdependență. Într-un astfel de context, în ce măsură mai e relevant să vorbim despre indivizi? Cât de relevant e un corp? Și corpurile noastre sunt relevante de cele mai multe ori doar când fac parte dintr-un grup țintă. Numai că de acest statut se poate bucura doar 40% din populația globului, restul de 60% nu are acces la tehnologii, implicit la rețea. Care sunt consecințele acestor tehnologii? Putem vorbi de o simbioză între om și tehnologie sau mai degrabă de o rețea umană ca o nouă entitate. Prin medierea constantă a realității, felul în care percepem lumea se schimbă radical. Putem identifica emoții noi? Putem identifica la tineri care s-au născut într-o lume mediată, imersivă, noi sensibilități? Poate tehnologia genera noi realități în loc să funcționeze doar ca extensie a celei existente? Ce fel de limbaj, ce fel de poetici s-ar naște în acest context?

AG a absolvit secția de scenografie la UAT Târgu Mureș în 2011, apoi un masterat în scenografie la UdK Berlin în 2016, iar în prezent este student la Masteratul de Arte Performative și Film la UBB Cluj-Napoca. În 2010 debutează ca scenograf la Teatrul Național Târgu Mureș și de atunci lucrează, printre altele, la Schauspiel Essen, Treibstoff Theaterstage Basel sau Ballhaus Ost Berlin. Din 2015 este colaborator constant al grupului de artiști Virtuelles Theater Berlin și în 2017 este membru fondator al asociației cu același nume.

Petronela Ramona Iacobuțe

Universitatea de Arte George Enescu, Iași

Teatrul independent de provincie, act ratat?

ramonaiacobute@yahoo.com

Teatrul independent din România, pentru că după anul 2000 se poate vorbi despre un curent independent coerent în teatrul românesc, are un ritm al său, destul de lent în anumite perioade, dar un ritm care merită studiat, monitorizat. Dacă în anii '90 Bucureștiul este incubatorul teatrului independent românesc, după 1999 teatrul în cafenele și în spațiile neconvenționale devine mai coerent și în alte orașe cu tradiție teatrală din România. Orașe ca Sibiu, Timișoara, Cluj, Târgu-Mureș și chiar Iași, deși mai timid, se confruntă cu un număr tot mai mare de absolvenți de teatru și de creatori care nu își găsesc locul în teatrele de stat și încearcă să reușească pe cont propriu sau recurg la o formă de organizare colectivă, echipă sau trupă. Totuși, și în prezent, în mentalul colectiv par să se amestece concepte ca *teatru independent*, *teatru alternativ* și *teatru underground*. Iașiul este, din punct de vedere al curentului independent, un oraș al paradoxurilor, un oraș care, deși are un potențial extraordinar, nu dezvoltă proiectele independente pe termen lung. În prezent, cel mai cunoscut spațiu independent și unul dintre cele mai longevive proiecte de acest gen din Iași este Teatru Fix.

PRI este doctorand în teatrologie la Universitatea de Arte George Enescu Iași. A lucrat în presa scrisă și în audiovizual. Semnează cronici literare/teatrale și reportaje culturale în revista online ceascadecultura.ro și în *Adevărul*.

Ion Indolean

Universitatea Babeș-Bolyai

Genul Milicier în cinematografia regimului Ceaușescu

ion.indolean@gmail.com

Pentru a urmări felul în care se modifică imaginea *milițianului* în filmele realizate în epoca regimului Ceaușescu, vom porni de la seria *Brigada Diverse* și vom încerca să construim portretul robot al acestui tip de personaj-agent, făcând apel la: *Aventuri la Marea Neagră* (Savel Stiopul, 1972), *Șapte zile* (Mircea Veroiu, 1973), *Cercul magic* (David Reu, 1975), *Un om în loden* (Nicolae Mărgineanu, 1979), *Ancheta* (Constantin Vaeni, 1980), *O lacrimă de față* (Iosif Demian, 1980), *Șantaj* (Geo Saizescu, 1981), *Sfârșitul nopții* (Mircea Veroiu, 1983), *Lovind o pasăre de pradă* (Iosif Demian, 1983). În genul *milicier*, antagoniștii nu pot fi mafioți, criminali sau traficanți (se sugerează că România a epurat demult așa ceva), așa că ei se transformă în occidentali care încearcă să fure planuri avansate tehnologic desăvârșite de ingineri, chimiști, doctori români. Această retorică naționalistă (*nu ne vindem țara*) a devenit un slogan foarte popular în alegerile de după 1989. Dar sloganul era fals, deoarece încă de pe vremea lui Ceaușescu, colaborările economice cu Occidentul erau intense. Existența filmelor *milicier* conține o dublă factură: politică și de divertisment. Una din tezele de la care plecăm este faptul că aceste filme promovează, prin rigoare, industrializarea țării, în timp ce construiesc un portret falsificat, la toate nivelurile, al României și relațiilor ei cu țările vestice.

II are studii de licență și masterat în Filmologie. Din 2016 este doctorand la UBB cu o teză despre *filmul de actualitate* din perioada socialistă. Colaborează cu eseuri și cronici de film la *Observator cultural*, *Tribuna*, *Steaua*, *Cultura*, *Dilema Veche*, *FilmSense*, *PressOne*, *LiterNet*, *Clujul cultural*. Este activ în organizarea festivalurilor *Astra*, *TIFF* sau *Comedy Cluj*. A regizat lungmetrajul *Discordia*, premiat pentru debut la TIFF, nominalizat la premiile GOPO și proiectat la Jagran International Film Festival (India), Filmmuseum München (Germania), Balkan Film Food Festival (Albania) și Media Art Festival, Arad. De asemenea, scurtmetrajul său experimental *Fata care mănâncă pizza* a fost proiectat la NeXT București, FfeST Cluj, Media Art Festival Arad.

Cosmin Matei

Universitatea Babeș-Bolyai

The Encounter - „Naractorul”

cosmindotmatei@gmail.com

Lucrarea de față se centrează pe noile paradigme postdramatice, analitice și pe hermeneuticele contemporane ale muncii cu actorul, ce se pot constitui într-o nouă estetică pentru spațiul teatral românesc. Studiul pornește de la analiza performanceului *The Encounter* de Simon McBurney. Acesta reprezintă un punct de plecare în susținerea metodologiei care stă la baza experiențelor personale în munca cu actorul. În cercetarea de față, ce urmează a se constitui într-o teză de doctorat, căutăm să aplicăm metode care să augmenteze percepțiile în raport cu dinamica mecanismelor sociale și a unei recuperări a conștiinței sinelui, atât pentru actori cât și pentru publicuri, apelând la cercetări din domeniul neuroștiințelor, a psihologiei cognitive, a empatiei kinestezice și a studiilor asupra coerenței inimă-creier, urmărind practici ale prezenței.

CM este masterand al Universității Babeș-Bolyai, Facultatea de Teatru și Televiziune, specializarea Arte Performativă și Film, absolvent al secției Regie de Teatru al aceleiași facultăți precum și absolvent al Universității Naționale de Arte, secția Grafică. Regizor de teatru al spectacolelor *Reacting Chernobyl* și *Occupy Yourself* precum și a altor spectacole.

Cristina Pop-Tiron

Universitatea Babeș-Bolyai

Intermedialitate în performance-ul digital interactiv

cristina.pop.tiron@gmail.co

Problema adresată în propunerea mea este folosirea performance-ului digital interactiv în înțelegerea unor teorii ale intermedialității. Abordez această temă printr-o cercetare de tip 'practice as research', prin construirea unui studiu de caz, pentru a aduce teoria mai aproape de universul palpabil al artelor vizuale. Astfel, suntem mai aproape de a înțelege limitele, acum aproape invizibile, ale artelor și mediilor de exprimare a acestora. Mai mult, mă interesează modul în care acestea sunt interconectate și interdependente, creând latura intermedială a proiectelor de acest fel. Pentru acest studiu de caz, am creat o instalație artistică digitală interactivă pe care am prezentat-o unui grup avizat de cercetători în domeniul intermedialității. Prin filmarea interacțiunii și discuțiilor în urma celor experimentate, am colectat date și perspective pe care le voi folosi ca referințe în lucrarea propusă. Performance-ul digital interactiv este exemplul pe care îl aleg pentru a ilustra această îmbinare a mediilor ca latură practică în intermedialitate și pentru înțelegerea aspectelor teoretice prin dezbinarea elementelor componente ale acestui tip de instalații artistice, devenite performance-uri. Voi discuta pe baza studiului de caz efectuat practic și prin experiența directă a celor implicați în proiect voi ajunge la câteva concluzii în raport cu intermedialitatea din performance-ul digital interactiv.

CPT este doctorand la Facultatea de Teatru și Televiziune a Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca, în domeniul Teatru și Artele Spectacolului. Interesul său pentru cercetare cuprinde intermedialitatea în artă, interacțiunea spectatorului cu noile tehnologii aplicate în performance-ul digital interactiv și crearea de instalații digitale interactive.

Gina Șerbănescu

Universitatea Babeș-Bolyai

Instituirea intersubiectivității prin intermediul dramaturgiei coregrafice și de 'performance'

gina.serbanescu26@gmail

Lucrarea pornește de la experiența acumulată ca autoare în cadrul *workshop*-urilor de dramaturgie coregrafică și de *performance* pe care le-a susținut. Prin investigarea dialecticii subiectivitate/intersubiectivitate, manifestată în contextul interacțiunii corporale la nivelul generării, deconstruirii și reconstruirii sensului, iau naștere anumite regimuri ale subiectivității. Conceptele de diferență și repetiție (în sens deleuzian) sunt instrumente cheie pentru articularea specificității subiectivității rezultate din procesul dramaturgic direcționat către sfera corporalității. Cel mai adesea, ne percepem ca subiecte sau obiecte, ne manifestăm, de regulă, în acord cu dihotomii precum identitate/alteritate, subiect/obiect, sau distanță/proximitate. Aceste tipuri de dualități sunt, de fapt, componentele unei

infrastructuri invizibile ale actului performativ. Pornind de la o situație practică (în cazul acesta, *workshop*-ul de dramaturgie coregrafică și de *performance*), poate fi formulată o strategie de utilizare a resurselor intersubiectivității instituite de acest tip de proces de lucru. Următorul pas constă în investigarea funcției receptorului confruntat cu acest joc generator de intersubiectivitate. Pentru realizarea acestei analize, nu se optează pentru o unică direcție, pornind de la teorie spre practică sau invers. Eficacitatea dramaturgică rezidă în aplicarea unei strategii bidirecționale, în implicarea într-o formă de cercetare manifestată concret, prin corp, dezvăluind intersubiectivitatea ca raport de forțe între construcție, deconstrucție și reconstrucție.

GȘ este doctorand în Artele spectacolului la UBB (coordonator Prof. Univ. Dr. Miruna Runcan). Este, de asemenea, doctor în Filosofie (UBB) și cronicar de Artele spectacolului pentru *Dilema veche*, *Observatorul Cultural*, *Teatrul azi*, *Scena.Ro*, *LiterNet.ro*, *B-Critic*. Este autoarea cărților *Dansul Contemporan- Sensuri ale corpului* (Centrul Național al Dansului și Fundația Camil Petrescu, 2007), *Trixy Checais. Cartografia Zborului* (Eikon, 2105), *Miriam Răducanu și arhitectura gestului* (volum în lucru).

Viorica Varga

Universitatea Babeș-Bolyai

Teatrul pentru bebeluși

mukfurc@yahoo.com

Mișcarea teatrului pentru bebeluși (o mișcare teatrală aplicată) a pornit din Norvegia, odată cu proiectul *Glitterbird* și cu proiectul *UE Small Size - Artă interpretativă pentru cei mai mici*, din Italia. Scopul acestor proiecte a fost studiul receptării fenomenului teatral în rândul copiilor mai mici de 4 ani și elaborarea unui limbaj teatral capabil să comunice cu copii între 1-4 ani. În cursul acestor cercetări teatrale, artiștii implicați și-au propus investigarea receptării actului teatral, căutând să răspundă la întrebările: Care este acea abilitate (primară) care face posibilă acceptarea/receptarea unui act performativ și care sunt abilitățile care pot fi însușite mai târziu în decursul maturizării? Poate fi găsit acel limbaj teatral universal a cărei gramatică străveche e cunoscută de actanții teatrali indiferent de cultura de care aceștia aparțin?

VV este asistent universitar doctorand la specializarea regie de teatru a UBB și regizor la Teatrul de Păpuși Puck, Cluj-Napoca. A regizat peste 35 de spectacole în teatrul de păpuși și teatrul radiofonic. Semnează, de asemenea, scenariile de teatru originale, dramatizări, traduceri. Premii obținute: Premiul pentru debut regizoral pentru spectacolul *Don Cristobal* de F. G. Lorca la Festivalul Internațional de Păpuși și Marionete- Galați, 1996; Premiu pentru relația actor, păpușă, muzică pentru spectacolul *Hansel și Gretel* de Ovidiu Pecican (după Frații Grimm), spectacol realizat la Teatrul de Păpuși Puck și prezentat la Festivalul Spectacolelor de Colecție-Țândărică, București, 2008; Premiul special al juriului pentru spectacolul *Te aștept!* de John Lawson, la Festivalul Internațional de Păpuși și Marionete Puck, Cluj, 2010; Premiul special al juriului pentru regia spectacolului *Erős János (János cel puternic)* de Orbán János Dénes, la Festivalul Internațional de Păpuși și Marionete Puck, Cluj, 2012.